

สารบัญ

บทนำ ๑

๑. ความหมายของกฎหมายความรับผิดในผลิตภัณฑ์ (products liability law)	๒
๒. ลักษณะของคดีที่มีการฟ้องร้องให้รับผิดในความรับผิดในผลิตภัณฑ์	๕
๓. ที่มาของหลักกฎหมายความรับผิดในผลิตภัณฑ์	๖
๔. กำเนิดของหลักกฎหมายความรับผิดในผลิตภัณฑ์	๘
๔.๑ กฎหมายอังกฤษ	๙
๔.๒ กฎหมายสหรัฐอเมริกา	๑๑
๔.๓ กฎหมายประเทศอื่นๆ	๒๗
๕. วัตถุประสงค์สำคัญของการมีกฎหมายความรับผิดในผลิตภัณฑ์	๒๙
๕.๑ การชดเชยความเสียหาย (compensation)	๒๙
๕.๒ การยับยั้ง (deterrence)	๓๐
๕.๓ สนับสนุนการจัดการที่ดี (encouraging useful conduct)	๓๐
๕.๔ ปัญหาในการพิสูจน์ (proof problems)	๓๑
๕.๕ การปกป้องความคาดหวังของผู้บริโภค (protection of consumer expectations)	๓๒
๕.๖ การกำหนดราคาสินค้า (cost internalization)	๓๓

บทที่ ๑ เหตุผลความจำเป็นในการมีกฎหมาย
ความรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจาก
สินค้าที่ไม่ปลอดภัย

๓๕

๑. บทนำ

๓๖

๒. ความรับผิดของผู้ขายสินค้าที่ชำรุดบกพร่องตาม
หลักกฎหมายเรื่องซื้อขายในประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์

๓๗

๒.๑ หลักความรับผิดในสินค้าที่มีการซื้อขาย

๓๗

๒.๒ ผู้มีสิทธิฟ้องร้องต้องมีนิติสัมพันธ์ในสัญญา
ซื้อขาย

๓๘

๒.๓ ค่าเสียหายที่เรียกร้องได้

๔๐

๒.๔ ความชำรุดบกพร่องที่เกิดภายหลังการซื้อขาย

๔๑

๒.๕ กรณีที่มีการรับประกันในตัวสินค้า

๔๓

๒.๖ ภาระการนำสืบในการฟ้องเรียกค่าเสียหาย
ในความชำรุดบกพร่อง

๔๖

๓. ความรับผิดของผู้ผลิตในสินค้าที่ชำรุดบกพร่องตาม
หลักกฎหมายเรื่องละเมิดในประมวลกฎหมายแพ่ง
และพาณิชย์

๔๗

๓.๑ หลักความรับผิดในละเมิด

๔๗

๓.๒ ภาระการนำสืบในการฟ้องเรียกค่าเสียหาย
ตามหลักกฎหมายละเมิด

๔๙

๔. หลักความรับผิดโดยเคร่งครัด

๕๐

๔.๑ ความหมายของ “ความรับผิดโดยเคร่งครัด”

๕๐

๔.๒ หลักความรับผิดโดยเคร่งครัดในประมวล

กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๓๗

๕๒

๔.๓ หลักความรับผิดชอบโดยเคร่งครัดในพระราชบัญญัติ

วัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕

๖๙

บทที่ ๒ ความเป็นมาของพระราชบัญญัติความรับผิดชอบ
ต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่
ปลอดภัย

๗๕

๑. จุดกำเนิดของการยกร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบ
ต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

๗๕

๒. การเสนอร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความ
เสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยให้
คณะรัฐมนตรีพิจารณา

๗๖

๓. การเสนอร่างพระราชบัญญัติความรับผิดชอบต่อความ
เสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยให้สภา
พิจารณา

๗๗

บทที่ ๓ ภาพรวมของกฎหมายความรับผิดชอบต่อความ
เสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย

๘๑

๑. วัตถุประสงค์ (มาตรา ๒)

๘๑

๒. กรณีที่มีกฎหมายใดบัญญัติเรื่องความรับผิดชอบต่อ
ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัยไว้
โดยเฉพาะ (มาตรา ๓)

๘๒

๓. บทนิยามศัพท์ (มาตรา ๔)

๘๒

๔. ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ (มาตรา ๑๖)

๘๔

๕. ความรับผิดชอบร่วมกันของผู้ประกอบการ (มาตรา ๕)

๘๔

๖. ภาวะการพิสูจน์ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้า
ที่ไม่ปลอดภัย (มาตรา ๖) ๘๔
๗. เหตุอันทำให้หลุดพ้นจากความรับผิดของผู้ประกอบการ
(มาตรา ๗) ๘๕
๘. เหตุอันทำให้หลุดพ้นจากความรับผิดของผู้ผลิตที่ผลิต
ตามคำสั่งของผู้ว่าจ้าง (มาตรา ๘) ๘๕
๙. ข้อตกลงระหว่างผู้บริโภคกับผู้ประกอบการใน
การยกเว้นหรือจำกัดความรับผิด (มาตรา ๙) ๘๖
๑๐. การฟ้องคดีแทนผู้เสียหาย (มาตรา ๑๐) ๘๖
๑๑. ค่าเสียหายอย่างอื่นนอกจากค่าสินไหมทดแทน
เพื่อการละเมิด (มาตรา ๑๑) ๘๗
๑๒. อายุความ (มาตรา ๑๒) ๘๘
๑๓. อายุความสะดุดหยุดอยู่เมื่อมีการเจรจาเกี่ยวกับ
ค่าเสียหาย (มาตรา ๑๓) ๘๘
๑๔. สิทธิของผู้เสียหายที่จะเรียกค่าเสียหายตามกฎหมายอื่น
(มาตรา ๑๔) ๘๙
๑๕. สินค้าที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัตินี้
(มาตรา ๑๕) ๘๙

**บทที่ ๔ ชื่อพระราชบัญญัติ กำหนดเวลาบังคับใช้
ผลของกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองผู้เสียหาย
มากกว่า และบทนิยามศัพท์** ๙๑

๑. ชื่อพระราชบัญญัติ ๙๑
๒. กำหนดเวลาใช้บังคับพระราชบัญญัติ ๙๔

๓. ผลของกฎหมายที่ทำให้ความคุ้มครองผู้เสียหายมากกว่าพระราชบัญญัตินี้	๙๕
๔. บทนิยามศัพท์	๙๗
๔.๑ สิ้นค้า	๑๐๐
๔.๑.๑ สิ้นค้าไม่รวมถึงอสังหาริมทรัพย์	๑๐๔
๔.๑.๒ สิ้นค้าไม่รวมถึงบริการ	๑๐๙
๔.๑.๓ การให้บริการของผู้มีวิชาชีพถือเป็น “สิ้นค้า” หรือไม่	๑๑๓
๔.๑.๔ ลักษณะของ “สิ้นค้า”	๑๑๔
๔.๑.๔.๑ อสังหาริมทรัพย์ทุกชนิด ที่ผลิตหรือนำเข้าเพื่อขาย	๑๑๕
(๑) สรรวายน้าเป็น “สิ้นค้า” หรือไม่	๑๑๖
(๒) รถเข็นตวมห้างสรรพ- สินค้าเป็น “สิ้นค้า” หรือไม่	๑๑๘
(๓) เนื้อหาที่อยู่ในหนังสือ นิตยสาร หรือสื่ออื่นใด จัดว่าเป็น “สิ้นค้า” หรือไม่	๑๒๐
(๔) เนื้อหา หรือภาพในเกม เพลง วิดีโอเกม และ เว็บไซต์ จัดว่าเป็น “สิ้นค้า” หรือไม่	๑๒๗

(๕) เลือดมนุษย์ (blood)

จะถือว่าเป็น “สินค้ำ”

หรือไม่

๑๓๑

๔.๑.๔.๒ ผลิตผลเกษตรกรรม

๑๓๕

๔.๑.๔.๓ กระแสไฟฟ้า

๑๓๕

๔.๑.๔.๔ กฎกระทรวงยกเว้นสินค้ำ

บางประเภทไม่ให้อยู่ใน

ขอบเขตของ “สินค้ำ”

๑๓๘

๔.๒ ผลิตผลเกษตรกรรม

๑๓๙

๔.๓ ผลิต

๑๔๓

๔.๓.๑ ความหมายของ “ผลิต” ในพระราช-

บัญญัติกับความหมายสามัญทั่วไป

๑๔๔

๔.๓.๒ ผู้ให้บริการสาธารณสุขซึ่งได้ผลิตยา

และเครื่องมือแพทย์ขึ้นเพื่อนำมาใช้

รักษาผู้ป่วย หรือสัตว์ป่วยเฉพาะราย

ถือว่าเป็นการ “ผลิต” อันจะทำให้

กลายเป็น “ผู้ประกอบการ” ด้วยหรือไม่

๑๔๕

๔.๔ ผู้เสียหาย

๑๕๐

๔.๕ ความเสียหาย

๑๕๒

๔.๖ ความเสียหายต่อจิตใจ

๑๕๔

๔.๗ สินค้ำที่ไม่ปลอดภัย

๑๖๓

๔.๗.๑ เกณฑ์ในการวัดความไม่ปลอดภัย

ของสินค้ำ

๑๖๖

๔.๗.๒ ประเภทความไม่ปลอดภัยของสินค้ำ

๑๗๓

๔.๗.๒.๑	ความไม่ปลอดภัยที่เกิดจาก การผลิตที่บกพร่อง (manufacturing defects)	๑๗๔
๔.๗.๒.๒	ความไม่ปลอดภัยที่เกิดจาก การออกแบบที่บกพร่อง (design defects)	๑๗๖
๔.๗.๒.๓	ความไม่ปลอดภัยที่เกิดจาก การเตือนที่บกพร่อง (warning defects)	๑๗๙
๔.๘	ขาย	๑๘๓
๔.๙	นำเข้า	๑๘๕
๔.๑๐	ผู้ประกอบการ	๑๘๖
๔.๑๐.๑	ผู้ผลิต หรือผู้ว่าจ้างให้ผลิต	๑๘๙
๔.๑๐.๑.๑	ความหมาย “ผู้ผลิต” และ “ผู้ว่าจ้างให้ผลิต”	๑๘๙
๔.๑๐.๑.๒	ผู้ซอมแซมสินค้า ผู้สร้าง สินค้าขึ้นใหม่ และผู้ปรับปรุง สินค้าขึ้นใหม่ ถือว่าเป็น ผู้ประกอบการหรือไม่	๑๙๐
๔.๑๐.๒	ผู้นำเข้า	๑๙๓
๔.๑๐.๓	ผู้ขายสินค้าที่ไม่สามารถระบุตัวผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต หรือผู้นำเข้าได้	๑๙๓
๔.๑๐.๓.๑	ผู้ขายสินค้าโดยปกติ ทั่วไป ไม่เป็น “ผู้ประกอบการ”	๑๙๓

๔.๑๐.๓.๒	ผู้ขายสินค้ามือสองเป็น “ผู้ประกอบการ” หรือไม่	๑๙๔
๔.๑๐.๔	ผู้ซึ่งใช้ชื่อ ชื่อทางการค้า เครื่องหมาย การค้า เครื่องหมาย ข้อความหรือ แสดงด้วยวิธีการใด ๆ อันมีลักษณะ ที่จะทำให้เกิดความเข้าใจได้ว่าเป็น ผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต หรือผู้นำเข้า	๑๙๗
๔.๑๐.๔.๑	ลักษณะของการทำให้ เกิดความเข้าใจได้ว่าเป็น ผู้ผลิต ผู้ว่าจ้างให้ผลิต หรือผู้นำเข้า	๑๙๗
๔.๑๐.๔.๒	ผู้ให้การรับรองว่าสินค้า เป็นสินค้าที่ดีถือว่าเป็น “ผู้ประกอบการ” หรือไม่	๑๙๘

บทที่ ๕ ความรับผิดชอบร่วมกันของผู้ประกอบการ

	ต่อผู้เสียหาย	๒๐๑
๑.	เงื่อนไขความรับผิดชอบของผู้ประกอบการ	๒๐๔
๑.๑	ความเสียหายเกิดจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย	๒๐๔
๑.๒	สินค้านั้นได้มีการขายให้แก่ผู้บริโภคแล้ว	๒๐๕
๒.	ความรับผิดชอบของผู้ประกอบการมีลักษณะเป็น ความรับผิดโดยเคร่งครัด	๒๐๖
๓.	การร่วมกันรับผิดชอบของผู้ประกอบการ	๒๐๗
๓.๑	ผู้ประกอบการรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมต่อ ผู้เสียหาย	๒๐๘

๓.๒ สัดส่วนความรับผิดชอบระหว่างผู้ประกอบการ

ด้วยกันเอง

๒๑๓

๔. ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดให้มีการเรียกคืน
สินค้า (recall) ห้ามขายสินค้า หรือทำลายสินค้าที่
ไม่ปลอดภัย

๒๑๘

๕. ตัวอย่างคดีความรับผิดชอบของผู้ประกอบการต่อ
ผู้เสียหายในประเทศสหรัฐอเมริกา

๒๒๑

๕.๑. ตัวอย่างคดีในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีประเด็น
ตัดสินเกี่ยวกับความรับผิดในความเสียหายที่
เกิดจากสินค้าไม่ปลอดภัยเพราะความบกพร่อง
ในการผลิต (manufacturing defects)

๒๒๑

๕.๒ ตัวอย่างคดีในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีประเด็น
ตัดสินเกี่ยวกับความรับผิดในความเสียหายที่
เกิดจากสินค้าไม่ปลอดภัยเพราะความบกพร่อง
ในการออกแบบ (design defects)

๒๒๖

๕.๓ ตัวอย่างคดีในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีประเด็น
ตัดสินเกี่ยวกับความรับผิดในความเสียหายที่
เกิดจากสินค้าไม่ปลอดภัยเพราะความบกพร่อง
ในการเตือน (warning defects)

๒๒๙

บทที่ ๖ การการพิสูจน์ของผู้เสียหาย

๒๓๕

๑. การพิสูจน์ว่าผู้เสียหายได้รับความเสียหายจากสินค้า
ของผู้ประกอบการ

๒๓๙

๑.๑ การพิสูจน์ว่าสินค้าที่ก่อให้เกิดความเสียหาย
เป็นสินค้าของผู้ประกอบการ

๒๔๑

- ๑.๒ ผู้เสียหายไม่ต้องนำสืบว่าสินค้าเป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย ๒๔๖
- ๑.๓ การพิสูจน์ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผล (causation) ๒๕๐
- ๑.๓.๑ หลักความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผล ๒๕๐
- ๑.๓.๑.๑ สาระสำคัญของหลักความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผล ๒๕๐
- ๑.๓.๑.๒ ตัวอย่างคำพิพากษาศาลฎีกา คดีละเมิดในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผล ๒๕๓
- ๑.๓.๑.๓ ตัวอย่างคดีในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีประเด็นตัดสินเกี่ยวกับการพิสูจน์ว่าผู้เสียหายได้รับความเสียหายจากสินค้าของผู้ประกอบการหรือไม่ ๒๖๗
- ๑.๓.๒ เหตุแทรกซ้อน ๒๗๑
- ๑.๓.๒.๑ สาระสำคัญของเหตุแทรกซ้อน ๒๗๑
- ๑.๓.๒.๒ ตัวอย่างคำพิพากษาศาลฎีกา คดีละเมิดในเรื่องเหตุแทรกซ้อน ๒๗๒

๑.๓.๒.๓ ตัวอย่างคดีในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีประเด็นเกี่ยวกับเหตุแทรกซ้อนที่ตัดความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผล

๒๗๓

๑.๓.๒.๔ ตัวอย่างคดีในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีประเด็นเกี่ยวกับการกระทำความผิดอาญาโดยบุคคลที่สามกับการเป็นเหตุแทรกซ้อนที่ตัดความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผล

๒๗๔

๑.๓.๒.๕ ตัวอย่างคดีในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีประเด็นเกี่ยวกับการก่อกรรไกรร้ายกับการเป็นเหตุแทรกซ้อนที่ตัดความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผล

๒๗๕

๑.๓.๓ การที่ผู้เสียหายมีส่วนในการประมาทก่อให้เกิดความเสียหายนั้นด้วย

๒๗๖

๑.๓.๓.๑ หลักการมีส่วนในการประมาท ก่อให้เกิดความเสียหายของผู้เสียหาย

๒๗๖

๑.๓.๓.๒ ตัวอย่างคำพิพากษา
ศาลฎีกาที่ผู้เสียหายมีส่วน
ในการประมาทก่อให้เกิด
ความเสียหาย ๒๙๔

๑.๓.๓.๓ ตัวอย่างคดีในประเทศสหรัฐอเมริกา
อเมริกาที่มีประเด็นตัดสิน
เกี่ยวกับการมีส่วนประมาท
ของผู้เสียหายในความเสียหาย
ที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่
ปลอดภัย แต่ผู้ผลิตยังคง
ต้องรับผิดชอบอยู่ ๓๐๙

๑.๓.๓.๔ ตัวอย่างคดีในประเทศสหรัฐอเมริกา
อเมริกาที่มีประเด็นตัดสิน
เกี่ยวกับการมีส่วนประมาท
อย่างสำคัญของผู้เสียหาย
ในความเสียหายที่เกิดขึ้น
จากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย ซึ่ง
ทำให้ผู้ผลิตไม่ต้องรับผิดชอบ ๓๑๒

๑.๓.๕ ประเด็นปัญหาการพิสูจน์ความสัมพันธ์
ระหว่างการกระทำและผลในกรณีที่
สินค้ากลายเป็นซากหรือขยะแล้ว ๓๑๗

๒. การพิสูจน์ว่าการใช้หรือการเก็บรักษาสินค้านั้นเป็น
ไปตามปกติธรรมดา ๓๒๒

**บทที่ ๗ เหตุที่ทำให้ผู้ประกอบการหลุดพ้นไม่ต้อง
รับผิดชอบต่อความเสียหายอันเกิดจากสินค้าที่
ไม่ปลอดภัย**

๓๒๕

๑. สินค้านั้นมีได้เป็นสินค้าที่ไม่ปลอดภัย ๓๓๒
๒. ผู้เสียหายได้รู้อยู่แล้วว่าสินค้านั้นเป็นสินค้าที่ไม่
ปลอดภัย ๓๒๒
๓. ความเสียหายเกิดขึ้นจากการใช้หรือการเก็บรักษา
สินค้าไม่ถูกต้องตามวิธีใช้ วิธีเก็บรักษา คำเตือน
หรือข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าที่ผู้ประกอบการได้กำหนด
ไว้อย่างถูกต้องและชัดเจนตามสมควรแล้ว ๓๓๓

**บทที่ ๘ ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ผลิตตามคำสั่ง
ของผู้ว่าจ้างให้ผลิตและผู้ผลิตส่วนประกอบ
ของสินค้า**

๓๘๑

๑. ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ผลิตตามคำสั่งของผู้ว่า
จ้างให้ผลิต ๓๘๓
๒. ข้อยกเว้นความรับผิดของผู้ผลิตส่วนประกอบ
ของสินค้า ๓๘๔

**บทที่ ๙ ข้อตกลงยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดของ
ผู้ประกอบการ**

๓๘๙

๑. การตกลงยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดภายใต้หลัก
เสรีภาพในการแสดงเจตนา ๓๙๑
๒. ข้อตกลงยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดระหว่าง
ผู้บริโภคกับผู้ประกอบการ ๓๙๔

บทที่ ๑๐ การฟ้องคดี

๓๙๕

๑. ผู้มีสิทธิฟ้องคดีแทนผู้เสียหาย ๓๙๗
 - ๑.๑ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ๓๙๗
 - ๑.๒ สมาคมและมูลนิธิซึ่งคณะกรรมการคุ้มครอง
ผู้บริโภคให้การรับรองตามกฎหมายว่าด้วย
การคุ้มครองผู้บริโภค ๓๙๙
๒. การยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมให้แก่ผู้มีสิทธิฟ้องคดี
แทนผู้เสียหาย ๔๐๑

บทที่ ๑๑ ค่าสินไหมทดแทนและค่าเสียหาย

๔๐๕

๑. ค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิด ๔๑๑
 - ๑.๑ หลักเกณฑ์การกำหนดค่าสินไหมทดแทน
เพื่อละเมิด ๔๑๑
 - ๑.๒ ภาระการพิสูจน์ในเรื่องจำนวนความเสียหาย ๔๒๕
 - ๑.๓ การกำหนดค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิด
ในกรณี ที่ผู้เสียหายมีส่วนผิดในการก่อให้เกิด
ความเสียหายนั้นด้วย ๔๒๘
๒. ค่าเสียหายสำหรับความเสียหายต่อจิตใจ ๔๓๗
 - ๒.๑ เหตุผลในการกำหนดให้มีการเรียกค่าเสียหาย
สำหรับความเสียหายต่อจิตใจ ๔๓๗
 - ๒.๒ เงื่อนไขในการก่อให้เกิดสิทธิในการเรียก
ค่าเสียหายสำหรับความเสียหายต่อจิตใจ ๔๓๘
 - ๒.๓ หลักเกณฑ์ในการกำหนดค่าเสียหายสำหรับ
ความเสียหายต่อจิตใจ ๔๔๓
๓. ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษ ๔๔๔

๓.๑ ความหมายและเจตนารมณ์ของการกำหนด ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษ	๔๔๔
๓.๒ เงื่อนไขที่จะทำให้ศาลกำหนดค่าสินไหม ทดแทนเพื่อการลงโทษ	๔๔๗
๓.๓ หลักเกณฑ์และเปดานในการกำหนดค่าสินไหม ทดแทนเพื่อการลงโทษ	๔๕๖

บทที่ ๑๒ อายุความ	๔๗๕
๑. กำหนดอายุความปกติ	๔๗๘
๒. กำหนดอายุความในพฤติการณ์พิเศษ	๔๗๙

บทที่ ๑๓ การระงับหรือหยุดยั้งของอายุความ เมื่อมีการเจรจาเกี่ยวกับค่าเสียหาย	๔๘๑
---	------------

บทที่ ๑๔ สิทธิของผู้เสียหายตามกฎหมายอื่น	๔๘๕
---	------------

บทที่ ๑๕ ผลบังคับใช้พระราชบัญญัติกับสินค้า ก่อนวันที่พระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับ	๔๘๙
---	------------

บรรณานุกรม	๔๙๑
-------------------	------------